

לולא זינקה לפתע בת השבע שבמשפחה ושאלה בפייה :
"אבל מה יהיה אם הן תמלטנה זכרים ?"
עם בואנו למטולה התמקמנו בדירה שהוקצתה לנו והת-
חלנו להתארגן במקומנו החדש. ראשית חכמה קבלנו לר-
שותנו את הכבשים, אלא שכמה טליות כבר חסרו. הדו"ח
היה בערך כזה : טליה אחת טבעה בנחל, עוד שתיים נספו
גם הן והנותרות הרי הן לפניכם. וכך נמצא ה"עדר" שלנו
מראשיתו בגרעון וסופו — בחיסולו הגמור. אבא לא התיאש
וקנה פרה ערבית. אתון להובלת מים מן המעיין, היתה ה-
בהמה ה"חשובה" ביותר בחצר ומה גם שאתון זו שירתה
בנאמנות את אבא כשהוצרך ל"גשת" לראש-פינה, גישה
שארכה 8 שעות רכיבה. תרנגולות מספר קרקרו בחצר וגם
שתי אווזות ואווז, שהובלתי בכל שעת פנאי למרעה והייתי,
בעיני, "רועת אווזים". התוכי הלא בא עמנו עוד מיפו, והרי
לכם משק של ממש.